

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde«

COM(2013) 451 final — 2013/0218 (COD)

og om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde«

COM(2013) 452 final — 2013/0220 (COD)

(2014/C 67/21)

Hovedordfører: **Jorge PEGADO LIZ**

Rådet og Europa-Parlamentet besluttede henholdsvis den 16. september 2013 og den 14. juli 2013 under henvisning til art. 33, art. 43, stk. 2, art. 53, stk. 1, art. 62, art. 64, stk. 2, art. 91, art. 100, stk. 2, art. 114, art. 153, stk. 2, litra b), art. 168, stk. 4, litra b), art. 172, art. 192, stk. 1, art. 207 og art. 338, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

"Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde"

COM(2013) 451 final — 2013/0218 (COD)

Europa-Parlamentet besluttede den 4. juli 2013 under henvisning til artikel 81, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

"Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde"

COM(2013) 452 final — 2013/0220 (COD).

På grund af sagens hastende karakter besluttede Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg på sin 493. plenarforsamling den 16.-17. oktober 2013, mødet den 16. oktober, at udpege Jorge Pegado Liz til hovedordfører, og vedtog følgende udtalelse med 110 stemmer for og 6 hverken for eller imod.

1. Konklusioner og henstillinger

1.1 De to forslag til forordninger COM(2013) 451 final og COM(2013) 452 final, hvorom Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) er blevet anmodet om at afgive udtalelse, tager sigte på at foretage en samlet overførsel til delegationsproceduren af 165 retsakter, der hidtil har været omfattet af forskriftsproceduren med kontrol.

1.2 Kommissionens forslag kommer efter anmodning af Europa-Parlamentet og med støtte fra Rådet med henblik på at tilpasse den hidtidige "komitologi"-praksis til den delegationsprocedure, der er foreskrevet i artikel 290 TEUF.

1.3 EØSU bakker op om Kommissionens initiativ, da det er nødvendigt for en sikring af kilderne til EU-retten og forfølger en målsætning om forenkling og effektivitet.

1.4 EØSU henviser til sin nyligt vedtagne informationsrapport om delegationsproceduren og anbefaler, at den tages i betragtning ved læsning af denne udtalelse.

1.5 Den samlede tilpasning af 165 retsakter (forordninger, direktiver og beslutninger) inden for 12 forskellige områder rejser mange spørgsmål af juridisk og praktisk karakter.

1.6 Visse elementer i delegationsproceduren er uigennemskuelige. Således mangler man at lægge fast, hvad der forstås ved "ikke-væsentlige bestemmelser". Der bør tillige foretages en nøje evaluering af, hvordan ordningen fungerer.

1.7 Visse forslag til forordninger omfatter elementer, der ikke tager hensyn til de rammer, der er fastlagt af basisretsakterne, og går så langt som til at anføre, at delegationen gælder for en ubegrænset periode eller afsætter en meget kort frist for Parlamentets og Rådets kontrolfunktion.

1.8 EØSU henviser til sine generelle og særlige bemærkninger og opfordrer i forlængelse heraf Kommissionen til at justere den planlagte "samlede tilpasning" på en sådan måde, at der tages hensyn til visse basisretsakters særlige kendetegn.

1.9 EØSU opfordrer ligeledes Rådet og Parlamentet til at udvise maksimal årvågenhed og til i detaljer at analysere samtlige de retsakter, der er berørt af denne "tilpasning".

2. Indledning

2.1 Med Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009, blev der indført en skelnen mellem Kommissionens beføjelse til at vedtage almenlydige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der supplerer eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt, fastlagt i artikel 290 TEUF (delegationsproceduren), og dens beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, fastlagt i artikel 291 TEUF (gennemførelsesproceduren).

2.2 Der gælder forskellige lovgivningsmæssige rammer for disse to beføjelser.

2.2.1 Anvendelsen af delegationsbeføjelsen foregår med ikke-forpligtende instrumenter:

— meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelse af artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽¹⁾

— den "fælles forståelse vedrørende delegerede retsakter" ("*common understanding on delegated acts*") indgået mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;

— artikel 87a og 88 i Europa-Parlamentets forordning, ændret ved beslutning af 10. maj 2012 ⁽²⁾.

2.2.1.1 EØSU har for nylig vedtaget en udførlig informationsrapport om delegationsproceduren, som det kraftigt anbefales at læse for at forstå nærværende udtalelse ⁽³⁾.

⁽¹⁾ COM(2009) 673 final af 9.12.2009.

⁽²⁾ Dok. A7-0072/2012.

⁽³⁾ Informationsrapport "Bedre lovgivning: gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter" <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.int-opinions&itemCode=24245>.

2.2.2 Anvendelsen af gennemførelsesbeføjelsen i henhold til artikel 291 TEUF er derimod underlagt forpligtende retsinstrumenter:

— forordning 182/2011 ⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt "komitologiforordningen") der foreskriver to procedurer: rådgivningsproceduren og undersøgelsesproceduren;

— afgørelse 1999/468/EF ⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt "komitologiafgørelsen") som ændret i 2006 for at styrke Europa-Parlamentets og Rådets kontrolbeføjelser, der foreskriver forskriftsproceduren med kontrol.

2.2.3 Forskriftsproceduren med kontrol har været anvendt ved vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, der ændrer ikke-væsentlige bestemmelser i lovgivningsmæssige basisretsakter. Denne ordlyd i artikel 5a i "komitologiafgørelsen" ⁽⁶⁾ ligger meget tæt på definitionen af delegerede retsakter. Således er en delegeret retsakt, som den er defineret i artikel 290 TEUF, nærmest en lovgivningsmæssig retsakt, der vedtages af Kommissionen for at udbygge eller ændre "ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt".

2.2.4 Det er på grund af denne lighed, at artikel 5a i "komitologiafgørelsen" og forskriftsproceduren med kontrol i perioden 2009-2014 kun er midlertidigt gyldige, idet Kommissionen hensigt har været at benytte den begrænsede periode til at tilpasse de eksisterende retsakter, der kræver brug af forskriftsproceduren med kontrol, til ordningen med delegerede retsakter.

2.2.5 Efter "anmodning" af Europa-Parlamentet ⁽⁷⁾ er Kommissionen derfor gået i gang med at tilpasse en række forordninger, direktiver og beslutninger med støtte fra Rådet ⁽⁸⁾.

Formålet med de forslag til "omnibusforordninger", der er genstand for høringen af EØSU, er at foretage denne tilpasning samlet.

3. Kommissionens forslag

3.1 Kommissionen har offentliggjort to forslag til forordninger:

— det ene vedrører "en række retsakter" COM(2013) 451 final;

— det andet vedrører en række "lovgivningsmæssige retsakter inden for retlige anliggender" COM(2013) 452 final.

⁽⁴⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ Indført af Rådets afgørelse af 17. juli 2006 (EUT L 200 af 22.7.2006)

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 (P7-TA (2010) 0127), punkt 18.

⁽⁸⁾ Kommissionens erklæringer EUT L 55 af 28.2.2011 s. 19.

En tredje forslagspakke er stadig under overvejelse og skulle være klar inden længe.

3.2 Forslaget vedrørende "en række retsakter" har som mål at foretage en samlet overførsel fra forskriftsproceduren med kontrol til delegationsproceduren af 160 retsakter (forordninger, direktiver og beslutninger) inden for 11 forskellige områder:

- kommunikationsnet, indhold og teknologi;
- beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og inklusion;
- klima;
- energi;
- erhvervs politik;
- miljø;
- statistik;
- indre marked og tjenesteydelser;
- mobilitet og transport;
- sundhed og forbrugere;
- beskatning og toldunion.

3.2.1 Det består af en begrundelse, forslaget til forordning og et bilag, der opregner de retsakter, der vedrøres af overførslen fra forskriftsproceduren med kontrol til delegationsproceduren.

3.3 Forslaget vedrørende en række "retsakter inden for retlige anliggender" er genstand for en særskilt tekst, da deres retsgrundlag findes i afsnit V i del III i TEUF, og de derfor ikke gælder for alle medlemsstater. Således er Danmark i henhold til artikel 1 og 2 i Protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er vedhæftet TEUF, ikke omfattet af den foreslåede forordning.

3.3.1 Forslaget til forordning om tilpasning af lovgivningsmæssige retsakter inden for retlige anliggender til artikel 290 TEUF vedrører fem forordninger om:

- bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område;
- et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav;
- en europæisk betalingspåkravsprocedure;

— en europæisk småkravsprocedure;

— forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

4. Generelle bemærkninger

4.1 Kommissionen forslår "omnibusforordninger" for en samlet overførsel af en række forordninger, direktiver og beslutninger, i stedet for at fremsætte et forslag til forordning for hver af de berørte retsakter.

4.1.1 Kommissionen har allerede benyttet denne metode i 2006, da forskriftsproceduren med kontrol blev indført. I form af en meddelelse blev 25 forordninger og direktiver i hast tilpasset, herunder navnlig direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om "indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser" ⁽⁹⁾. Man kan også nævne Kommissionens meddelelse fra 2007 om tilpasning til forskriftsproceduren med kontrol af et antal retsakter opført i 4 bilag ⁽¹⁰⁾. Ved den lejlighed fremsatte EØSU en række bemærkninger og anbefalinger ⁽¹¹⁾.

4.1.2 Kommissionen har aldrig før foretaget en tilpasning i dette omfang.

4.1.3 EØSU bemærker, at forslagene til forordning illustrerer omfanget af Kommissionens beføjelser, da de fastlægger rammerne og tidsfristerne for Rådets og Europa-Parlamentets mulighed for at gøre indsigelser.

4.1.4 Dette valg er forståeligt ud fra en betragtning om at gøre procedurerne enklere og hurtigere, men det rejser også en lang række spørgsmål.

a) Ubegrænset periode

4.2 I artikel 2 i de to forslag til forordninger anføres det, at beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i denne sammenhæng "tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode".

4.2.1 EØSU minder om, at artikel 290 TEUF foreskriver, at de lovgivningsmæssige retsakter udtrykkeligt skal afgrænse en delegations varighed, og at delegationerne med få undtagelser hidtil har været fastlagt for en begrænset periode, som i visse tilfælde har kunnet forlænges på grundlag af en rapport om gennemførelsen af delegationen.

⁽⁹⁾ COM(2006) 900 til 926 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2007) 740 final, COM(2007) 741 final, COM(2007) 824 final, COM(2007) 822 final og COM(2008) 71 final.

⁽¹¹⁾ EUT C 161 af 13.7.2007, s. 45 og EUT C 224 af 30.8.2008, s. 35.

4.2.2 EØSU bemærker, at Kommissionens præference for delegeret for en ubegrænset periode⁽¹²⁾ ikke deles af Europa-Parlamentet⁽¹³⁾. Desuden indebærer forslaget til en "omnibusforordning", at pligten til fremlægge regelmæssige beretninger om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er indeholdt i retsakter, ophæves⁽¹⁴⁾.

4.2.3 EØSU sætter derfor spørgsmålstegn ved, om de af Kommissionen foreslåede tilpasningsforordninger kan bestemme, at delegationen gælder for en ubegrænset periode i alle tilfælde, og uanset hvilket område der er tale om.

b) Europa-Parlamentets og Rådets kontrol

4.3 I øvrigt er delegationen af beføjelser, således som EØSU bemærkede det i sin informationsrapport om de delegerede retsakter, underlagt Rådets og Europa-Parlamentets kontrol, idet disse institutioner til enhver tid kan tilbagekalde delegationen af beføjelser, gøre indsigelse mod en af Kommissionen vedtaget delegeret retsakt i princippet inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet og Europa-Parlamentet, eller inden udløbet af denne frist informere Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne tomånedersfrist kan forlænges på anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet.

4.3.1 I artikel 5a, stk. 3 til 6, i "komitologiafgørelsen" blev der fastsat et komplekst system af tidsfrister, alt efter om de af Kommissionen påtænkte foranstaltninger var i overensstemmelse med forskriftsudvalgets udtalelse eller ej, som kunne være fra 4 til 2 måneder afhængigt af, om der var tale om Rådet eller Europa-Parlamentet.

Som undtagelse for disse "normale" regler blev det i artikel 5a, stk. 3, litra b), fastlagt, at disse frister "i behørigt begrundede undtagelsestilfælde" kunne afkortes af "effektivitetshensyn", uden at der dog blev angivet en præcis frist.

Endvidere indeholdt stk. 6 en særlig frist på én måned "i særligt hastende tilfælde", hvor de normale frister ikke kan overholdes, forudsat at dette på forhånd var angivet i basisretsakten.

4.3.2 Artikel 2, stk. 6, i forslaget til forordning om tilpasning til artikel 290 TEUF af en række retsakter henviser til denne særlige mulighed, men nøjes med at slå fast, at den normale frist, som Rådet og Europa-Parlamentet har til at gøre indsigelse mod den delegerede retsakt, "i behørigt begrundede undtagelsestilfælde" kan nedsættes til en måned⁽¹⁵⁾.

⁽¹²⁾ COM(2009) 673 final af 9.12.2009, punkt 3.2.

⁽¹³⁾ *Common Understanding* punkt IV.

⁽¹⁴⁾ For eksempel 3 år i direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingindustrien.

⁽¹⁵⁾ Derimod indeholder forslaget til forordning om tilpasning til artikel 290 TEUF af lovgivningsmæssige retsakter inden for retlige anliggender ikke en sådan mulighed.

4.3.3 Den nye ordning synes at indskrænke det råderum, Rådet og Europa-Parlamentet har til at udøve deres kontrolbeføjelser.

4.3.4 EØSU sætter navnlig spørgsmålstegn ved, om Rådet og Europa-Parlamentet med så korte frister effektivt kan udøve deres kontrolbeføjelser, når der er tale om hele 165 delegerede retsakter.

c) Ikke-væsentlige bestemmelser

4.4 EØSU minder – som understreget i sin informationsrapport – om, at delegationsproceduren tager sigte på vedtagelse af delegerede retsakter vedrørende "ikke-væsentlige bestemmelser" i lovgivningsmæssige retsakter, som er vedtaget i fællesskab af Rådet og Europa-Parlamentet.

4.4.1 Kommissionens forslag til forordninger vedrører tolv forskellige områder.

4.4.2 Da delegerede retsakters juridiske karakter er forholdsvis uklar, og da de områder, der er omfattet af forordningsforslagene, er lige så vidtfavnende, som de er følsomme, kan der, som det uddybes i det følgende, sættes spørgsmålstegn ved, om alle de berørte bestemmelser virkelig er "ikke-væsentlige".

4.4.3 Dertil kommer, at Domstolen tolker begrebet "ikke-væsentlig bestemmelse" forskelligt, alt efter hvilket område der er tale om. Således medgav Den Europæiske Unions Domstols Store Afdeling den 5. september 2012, at personers grundlæggende rettigheder er et område, der hører under lovgiverens egen kompetence, og som derfor ikke kan gøres til genstand for en delegation til Kommissionen⁽¹⁶⁾.

4.4.4 For øvrigt har EU-Domstolen endnu ikke haft lejlighed til at udtale sig om den generelle iværksættelse af Kommissionens delegationsbeføjelse. Den har blot for første gang fået forelagt et annullationssøgsmål i den såkaldte "biocid-sag" anlagt af Kommissionen mod artikel 80, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Sag C-355/10, Parlamentet mod Rådet, vedrørende overvågning af EU's ydre søgrænser og grænsevagternes beføjelser f.eks. til at afsætte immigranter i det tredjeland, hvorfra det beslaglagte skib kommer.

⁽¹⁷⁾ Sag C-427/12, Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union. Sag vedrørende tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, der foreskriver vedtagelse af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 291 TEUF med henblik på at fastlægge de gebyrer, der skal erlægges til Det Europæiske Kemikalieagentur, og ikke ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 290 TEUF. Ifølge Kommissionen er den retsakt, den skal vedtage på grundlag af artikel 80, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012, faktisk en delegeret retsakt som omhandlet i artikel 290 TEUF, for så vidt som den har til formål at udbygge visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt.

Søgsmålet er indgivet den 19. december 2012, og Domstolen ventes derfor tidligst at afsige dom i slutningen af 2013 eller begyndelsen af 2014 efter at have hørt generaladvokatens konklusioner.

5. Særlige bemærkninger

5.1 I størsteparten af de forslag, der undersøges i denne udtalelse, tilpasser Kommissionen på passende og fornuftig vis forskriftsproceduren med kontrol til den ordning med delegerede retsakter, der er foreskrevet i artikel 290 TEUF. Der er imidlertid visse situationer, der giver anledning til usikkerhed, og som volder specifikke vanskeligheder.

a) Uklarhed med hensyn til ordningen

5.2 Størsteparten af de berørte retsakter indeholder en udtrykkelig henvisning til artikel 5a i Rådets afgørelse af 17. juli 2006⁽¹⁸⁾ ("komitologiafgørelsen"), som indførte forskriftsproceduren med kontrol, og som stipulerede, at denne procedure skulle anvendes til vedtagelse af "generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en basisretsakt". Imidlertid trådte denne ændring af den ordning, der var blevet indført gennem afgørelsen af 28. juni 1999, først i kraft den 24. juli 2006.

5.2.1 Således er der ingen af de retsakter fra før denne dato, der skal tilpasses, som præciserer, hvilke bestemmelser der er underlagt forskriftsproceduren med kontrol. Det er nemlig først med afgørelsen fra juli 2006, at der tilføjes et nyt stykke 2 til artikel 2 i afgørelsen fra juni 1999. Dette nye stykke omtaler for første gang vedtagelse af generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en retsakt.

5.2.2 Alle disse retsakter indeholder derfor blot formuleringer⁽¹⁹⁾ såsom "de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999", "Kommissionen skal bistås af et udvalg", og "når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8."

5.2.3 EØSU minder om, at med overgangen fra forskriftsproceduren med kontrol til delegationsordningen vil de udvalgsudtalelser, der krævedes under forskriftsproceduren med kontrol, blive afskaffet. Derimod opretholdes de for gennemførelsesbestemmelserne i henhold til artikel 291 TEUF.

5.2.4 Med andre ord forsvinder en etape af kontrollen af, om der er tale om "visse ikke-væsentlige" bestemmelser i basisretsakten.

5.2.5 Nogle af de retsakter, der figurerer på listen i bilaget til Kommissionens forslag til forordning, er fra før "komitologiafgørelsens" vedtagelse. Disse er offentliggjort,

inden komitologiproceduren blev systematiseret, og henvisningerne til bestemmelser er derfor særdeles vage som f.eks. "tilpasning til det tekniske fremskridt" (direktiv af 20. maj 1975 om aerosoler)⁽²⁰⁾.

b) Anvendelsesområde

5.3 Henvisningen til det i artikel 5a anførte anvendelsesområde ("ikke-væsentlige" elementer) er i visse basisretsakter tvivlsom. Eksempelvis er den generelle formulering: "foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning" i forordning EF 661/2009 om den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, uden yderligere præcisering, ikke acceptabel.

5.3.1 Nogle gange anvendes artikel 5a på elementer, hvor man kan rejse tvivl om deres "ikke-væsentlighed". Dette er eksempelvis tilfældet:

— i forordning EF 715/2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet (artikel 23);

— i forordning EF 714/2009 om retningslinjer for kompensationsordningen mellem operatørerne inden for grænseoverskridende elektricitetsudveksling;

— i artikel 23, stk. 1 og 4, og artikel 40, stk. 3, i direktiv 2006/123 af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, hvorved det kan fastlægges, hvad der i forbindelse med erhvervsansvarsforsikringer er passende i forhold til risikoens art og omfang;

— i artikel 12, 34, stk. 1, og 35, stk. 2 i forordning EF 1371/2007 af 23. oktober 2007 om ansvarsforsikring over for jernbanepassagerer.

c) Aspekter vedrørende grundlæggende rettigheder

5.4 Bestemmelser, der ved første øjekast kan forekomme "ikke-væsentlige", som f.eks. tilpasning af bilag til direktiver, kan ikke desto mindre give anledning til tvivl, for så vidt angår deres konsekvenser med hensyn til beskyttelse af visse grundlæggende rettigheder.

5.4.1 Dette gælder f.eks. for:

— bilagene til forordning EF 1338/2008 af 16. december 2008 om fællesskabsstatistikker over folkesundhed og arbejdsmiljø (artikel 9 og 10, stk. 2);

⁽¹⁸⁾ EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11.

⁽¹⁹⁾ Jf. f.eks. direktiv 2006/25/EF, direktiv 89/391/EØF eller direktiv 2003/10/EF.

⁽²⁰⁾ En korrekt henvisning til "den tekniske og videnskabelige udvikling" kan findes i forordning EF 1271/2008 af 16. december 2008 om mærkning og emballering eller i direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om havstrategi.

- de variabler, der skal dækkes af folke- og boligtællingen (forordning EF 763/2008 af 9. juli 2008);
 - bilagene til direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort;
 - dispensationerne fra bestemmelserne i bilagene til forordning EF 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne (artikel 28 og 31, stk. 2);
 - bilagene til forordning EF 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (artikel 13, stk. 2 og artikel 14);
 - ændring af bilagene indeholdende formularer vedrørende udøvelsen af visse rettigheder, som f.eks. i det europæiske tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (forordning EF 805/2004 af 21. april 2004), den europæiske betalingspåkravsprocedure (forordning EF 1896/2006 af 12. december 2006), den europæisk småkravsprocedure (forordning EF 861/2007 af 11. juli 2007) og forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forordning EF 1393/2007 af 13. november 2007).
- 5.4.2 Endnu mere følsomme tilfælde kan nævnes, f.eks. hvor grundlæggende elementer i lovgivningen om et område indføres ved delegerede retsakter, som f.eks.:
- klageprocedurerne i forbindelse med "beskyttelse mod støtte og illoyal priskonkurrence til skade for EF-luftfartsselskaber i forbindelse med levering af luftfartsydelse fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab", fastlagt i forordning 868/2004 af 21. april 2004, eller
 - fastsættelsen af de elementer, der indgår i beregningen af de årlige omkostninger i procent i forbindelse med forbrugslån (direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008, artikel 19, stk. 5, og artikel 25, stk. 2).

Bruxelles, den 16. oktober 2013

Henri MALOSSE

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
